

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiæ, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1690**

Disc. LXII. Romana hæreditaits de lordanis. De eadem materia, An quando
fideicommissim collatum in voluntatem vel arbitrium ipsius hæredis
gravati, valeat ac sit illius obligatorium nec nè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

Quoverā ad primā limitationem, sū dicta primā decisionis fundamentum à quo verē totus articulus pendere videbatur, reflectendo ad auctoritates, p̄cius *Beroa*, quām *Paris* & *Alicato* mihi deferendū videbatur, dum reiecta istorū opinionē, juxta primā pro validitate dispositiōnis in eo casu qui est nōstrā fatis proximus per Rotam iudicatum fuit *apud Mohed.* d. *decif. 6. de testam.* Ut enim bēnē adverit *Franch decif. 260. num. 5.* ac frequens est mea dicendi consuetudo, quando allegantur consilia inspicere, oportet decisiones desuper e-ditas potius attendendas.

Verū in oppositū considerabam quod in eo casu eligendi facultas resticta esset ad genus speciale agnationis & cognationis, quoniam sicē ad efficiē verbū, alibi, nihilominus illud in casu non facta electionis probabiliter videbatur rejiciendum, atque ad hæreditatem implicitē vocatus dicebatur proximior de agnatione vel cognitione juxta ordinem iheratā successionis ut idem *Berou* adverte videatur, dum idem admittit dispositiōnis invaliditatem data omnimoda incertitudine de incertis, sive etiam de certo genere ad eō vagō & generali, quod dictam incertitudinem non tollat ut supra.

Quare rationando ex mente iurium ac DD. stante præser. in verē communī usu faciēndi hujusmodi dispositiōnes, mihi videbatur distinguendum inter primā institutionem, ac inter substitutionem, non quidem vulgarem, quae jure priorae institutionis regulanda videatur, sed fideicommissariam tractam successivam habentem, ac in longissimum tempus verisimiliter protractam, post extinctionē scilicet aliquam lineam seu descendentiā, aut aliud genus verisimiliter in mente dispositis ad sēcula duraturum.

Primō enim casu urgēt evidēntur omnes inconvenientiae rationes superius ex *Paris* & *Calciat.* consideratae, atque eīt verū casus text. in d. leg. illa institutio, ideoque testatori recte imputari potest, cur ipse testatus non sit, sed alteri suum testamentum commiserit, à cuius libito pendere possit ipsum intestatum decidere, cum aliis fraudis, ac inconvenientium rationibus, de quibus supra; Secūs autem, ubi jūm sibi providit de certo hærede, ac etiam de substitutis, donec duraret totum genus sibi cognitum ac dilectum, renovatio autem successoris collata est in tempus, quo ipse providere non poterat utpote ignarus personarum quae tunc essent extituae in terū natura, cum ex tempore status rerum notabiliter variati soleat, Ideoque prudens potius ac laudabile consilium videtur ita disponere, & e converso irrationalib[us] ac iudaicā esset juris subtilitas in contrarium, dū ita impedire justum desiderium, propriam agnationem & memoriam renovandi.

Potissimum quia isto casu electio commissa dici non potest certa & determinata persona supervenienti, quae fraudulenter ad id testatorem inducere potuerit, sed pernece se directa est personis sub officiis vel dignitatibus nomine demonstratis, à quibus utpote omnino incertis, atque de tempore testamenti verisimiliter non extantibus, omnis suspicio fraudis abesse videatur, itaut hujusmodi persona, sive in singulari, sive in plurali numero, ad eligendum deputatae videantur tanquam judices, sive boni viri ad id pro arbitrio bene regulato agendum, quo arbitrio nullatenus vel male interposito recte intraret illud judicis.

Et consequenter dicta limitatio videtur vera, ac

etiam ab omnibus recepta, maximē ut in præ quando testator certam qualitatem in eligendū jecit, quod scilicet esset bona indolis, vel quod juventus aptus ad filiorum procreationem, familiæ renovatione & propagandone iuxta de quo in alia Bonon. coram eodem Dūmē dicitur alias decif. 93. par. 7. recent. Sive quod plures de certis familiis eligerentur juxta casum, ut supra in Bonon. fideicommissariam de Amorina dicitur, similibus, quoniam tunc videatur, non in ac effrænatam voluntatem id collatum esse, ita tū ad rationabile ac regulatum boni videntur, unde propterē, credendo istas multas bonum jus fore, super altero pugnat de quo in dicta sua materiis sub tit. de testam. isto mihi videbatur, quod malam f[ac]tū etiam neque ex capite iustitia exaudiri merebatur versus rem iudicatam.

Ponderando etiam limitationem testatoris ad regulam ut supra definiptam ex rex in institutio, ubi scilicet concurrent, continevit statutum, aut Principis facultas ex dicta Fusar. de subtit. d. quas. 503. n. 60. & 61. quoniam ubique teat p[ro]fessum in hac Civitate nonā antiquis, & communis esse videtur faciēndi hujusmodi dispositiōnes in novā familiā post disponentis sanguinem efficiat, liquet ex suprā in suis causis Bonon. Uffertini, de qua apud *Paris.* *Alicat.* *Berou.* & *bed.* & ex alia Bonon. fideicommissariam. à Sala, de quā infra disc. 71. & ex plurimis aliis, unde reā, saltem ex hac ratione consuetudinis videtur venit.

Atque ad hoc propositum ponderabiliter cebam, que habentur in Neapolitanā editi de servitutibus disc. 1. ac alibi frequentes, circumspectatatem juris civilis juxta compilationem, quod scilicet illa proveniat magis à legum utilitate seu ex populum usū, ac receptione à potestate Imperatoris ita mandatis, ut p[ro]terea legis vigorem habere non dicatur in iuribus, in quibus usū receptum non est, ut in senti, vel ubi ratio, sen mores regionis reportat adveritur etiam sub tit. de succession. ab ipsa materiā statuti exclusivi seminatur, & plures.

ROMANA

HÆREDITATIS DE JORDAN

P R O

LAURENTIO CIANTES

Discursus pro veritate.

De eadem materia, An & quando decommisum collatum in voluntatem vel arbitrium ipsius hæreditatis gravati valeat ac sit illius obligatorium nec nō.

SV

SUMMARIUM.

- 1 Fideicommissum collatum in voluntatem habetis gravari an obliget.
- 2 Datur distinctione.
- 3 Dicitur quando importat conditionem.
- 4 De clausula, non aliter.
- 5 De ratione, cur in uno casu testator voluntate gravare, & in altero relinquere in liberavoluntate.
- 6 De fiduciaria dispositione.

DISC. LXII.

PAULUS JORDANUS S. MARIAE IN VIA LATA CANONICUS, qui diu familiariter ac satis bene tractatus vixit in domo Laurentii Cianes ejus conjuncti, vel amici, in qua etiam obiit, in ejus testamento hæredem instituit eundem Laurentium cum perpetuo successivo fideicommisso in ejus descendencia, quando tamen ita eidem Laurentio supervenienti placeret & non aliter, quatenus verò ipsi testator prædecederet, tunc instituit ejus filios & descendentes, cum eodem fideicommisso præceptivè ordinato; Unde factò casu mortis testatoris, Laurentius adita hæreditate, me pro veritate consuluit, An ipsi nolentis onus fideicommissi, sed desiderant bonorum libertatem, dicta dispositio obstat nec nō.

Pro ratione dubitandi quod obstat, ponde-
rabitur deducta per Alciat. 10. 230 alias cons. 73. lib.
9. & per Menoch. cons. 369. in eadem causa Consulentes, per quos probatur hujusmodi dispositiones, quamvis ex quadam urbanitate collatas in gravati voluntatem adhuc tamen esse obligatorias.

Contrarium tamen in proposita facti specie mihi verius videbatur, sequendo communem ac veram distinctionem, quod Aut conflat testatorem id conferre voluisse in liberam ac totalem gravat voluntatem, & dispositio sit inutilis. Aut in voluntatem non liberam sed regulatam, & per verba denotantia potius arbitrium, & tunc nisi juxta boni viri arbitrium, justa & rationabilis causa accedit, reiciendi onus dispositio sit valida & obligatoria, ut carteris allegatis Peregr. de fideicom. art. 33. num.
5. Fus. quer. 103 num. 62. & 63. admittit Menoch. d. cons. 369. & latius cons. 408. & in terminis legati collatin liberam vel regulatam hæredis voluntatem Cavalier. decif. 374.

Quare ista vera theoria retenta, difficultas in disposito esse solet potius facti & applicationis quam juris, An scilicet in una vel altera dispositionis parte versari dicamur; In proposita vero facti specie, mihi videbatur versari in prima parte omnino liberam voluntatem; Tum ex illa dictione, quando adjecta verbo futuri temporis placet, importante formalem conditionem ex deducit per Barbos dict. 307. Rota in Romana Cambij 9. Iunij 1649. coram Arguelles in princ. dec. 320. num. 2. par. 10. rec. & ex clausula non aliter &c. omnino removente consensum ab actu, ac operante, ut non censeatur alias dispositum juxta magistralem theor. Bald. in §. denique, que fuerit prima causa beneficii amittendi numero 5. in fine in usibus feudorum ex deductis per Barbos. class. 81. Capit. Latr. consult. 92. num. 14. & sequent. Buratt. dec. 374. 437. in principio.

Tum clarius ex discretivo modo disponendi; Testator enim duos casus consideravit, Unum, in

quo Laurentius superviveret, & alterum in quo eo prædefuncto institutio verificaretur in ejus filio; Primo casu, non solum adjecta verba denotantia liberam voluntatem ut supra, sed neque ut voluit verbis præceptivis ac dispositivis, sed solum denotantibus quoddam desiderium fideicommissi, nullo ejus ordine, vel conditionibus præscriptis, sed cum illis, quæ ab ipso Laurentio judicarentur; In secundo autem casu, non solum fideicommissum ordinavit per verba dispositiva & præceptiva, sed etiam ordinem primogenitura præscripsit, aliasq; leges & conditions adjecta, ex quo discretivo modo disponendi, satis claram observabam desumti testatoris voluntatem non gravandi Laurentium nisi volentem, dum quandò gravare voluit satis bene expressi; Duabus præsertim aliis circumstantiis accedentibus, una nemp̄ desumpta ex qualitate testatoris, qui erat juris peritus, ac vir in rebus suis exactissimus, quam testatoris qualitatem in proposito factis attendendam esse plenè deducit Menoch. dicto cons. 408. numer 30. cum seq. & num. 49. cum sequen. & ad aliud propositum in hac eadē materia fideicommissaria habetur in Romana fideicommissi de Glorieris decif. 41. & in aliis hoc tit. Et altera deducta ex ratione gratitudinis ac antitotalis obligationis erga Laurentium, cum experta ejus prudentia in bonis suis bene administrandis, quæ omnia cessabant in filiis, cum quibus testator nullam contraxerat obligationem, ac de fatura eorum prudentia vel imprudentia incertus erat, ideoque satis probabilem dicebam voluntatem gravandi in uno casu, & non in altero.

Et ad allegatas autoritates Alciat. & Menoch. dicebam eas non obstat ex diversitate facti seu casus, cum præcipuum ipsorum fundamenta consistenter in eo, quod ageretur potius de quadam fiduciaria dispositione facta ad favorem Ducas, ut bona daret Julia, ad quam constabat testatorem cum ea libere disponere prohibuit hoc medio devenire debere; Adinstar illius dispositionis, quam fecit Cardinalis de Comitibus, qui cupiens ejus Castra & bona devenire ad ejus filios, exclusis transversalibus legitimis, hæredem fiduciarii instituit Papam Leonem Decimum, qui servata fide bona dictis filiis Cardinalis donavit, de quo habetur in Romana successionis de Comitibus 26. Iunii 1647. & 26. Iunii 1648. coram Gholerio impresso post Censal. ad Peregrin. decif. 44. & 45. & quarum prima est repetita decif. 228 par. 10. rec. Unde cum in præsenti inter testatorem & Laurentium nulla concurreret prohibitio, nullaque ad esset causa simulandi, vel alias ambiguae per ambiguas disponendi, mihi videbatur versari in causa nisus claro, quod verè testator Laurentium gravare noluerit, sed solum per modum cujusdam consilii, quod ipse in animo haberec insinuare, Atque hanc dixi pro meo iudicio videri veritatem.

LUCA
de
amentis
cat.
VI
S